

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a meghatalmazottak által képviselt **Állami Autópálya Kezelő Zrt.** (1132 Budapest, Váci út 45/B.) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a felperes oldalán a Mayer Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Mayer Balázs ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. április 8. napján kelt 14.K.32.322/2007/10. számú ítélete ellen a felperesi beavatkozó 11. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az EU Hivatalos Lapjában 2006. október 12-én jelentette meg felhívását a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. fejezete szerinti hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárás lefolytatására a Kbt. 124. § d) pontja alapján, melyre a ..., a ..., valamint a felperesi beavatkozó nyújtottak be részvételi jelentkezést. Az eredményes részvételi szakaszt követően felperes mindhárom alkalmas és érvényes jelentkezést benyújtó ajánlattevő részére

megküldte az ajánlattételi felhívást, majd az ajánlatuk bontását és két tárgyalási fordulót követően, (az utolsó időpontja 2007. év február 19-e) kiadta a végleges ajánlattételi felhívását, melyben a közbeszerzés tárgyát és mennyiségét a részvételi felhívással egyezően, szolgáltatási szerződés közcélú helyhez kötött áramkör kapcsolt távbeszélő, digitális adatátviteli és állandó kapcsolatot biztosító Internet hozzáférési szolgáltatások nyújtásában, továbbá nagyterjedésű (WAN) és helyi (LAN) adathálózat, alközponti berendezések üzemeltetéséhez kapcsolódó szolgáltatások ellátásában határozta meg. Az összességében legelőnyösebb ajánlat bírálati szempontot választó felperes kilenc részszerzőpont alapján kívánta értékelni az ajánlatokat, ebből három a távbeszélő, a digitális és az Internet hozzáférési szolgáltatások üzembe helyezésének átlagos ideje volt. A végleges ajánlattételi felhívás 22. pontjában előírta, hogy a végleges ajánlattételi határidő lejártának időpontjában az ajánlati kötelezettség beáll, ezt követően az ajánlattevő nem módosíthatja ajánlatát.

A felperes végleges ajánlattételi dokumentációt is készített, melynek a műszaki követelmények fejezet II. 2007. február 19-ei módosításában (második tárgyalási forduló), az újonnan megvalósítandó szolgáltatás hozzáférési szakaszok létesítésével kapcsolatos feladatok és időtartamok tisztázása érdekében a 7. a-c) pontok szerinti minimális tartalommal kérte megadni a létesítési feladatokat és időtartamokat. Mindhárom pont tartalmazta „a szolgáltatás létesítésének minimális technológiai időtartama összesen nap” rovatot, melynek összhangban kellett állnia az Ártáblázatok (távbeszélő szolgáltatás egyszeri és havi fix díjai, üzembe helyezési határidők; digitális adatátviteli szolgáltatás egyszeri és havi fix díjai, üzembe helyezési határidők; internet szolgáltatás egyszeri és havi fix díjai, üzembe helyezési határidők) vonatkozó mezőnél ajánlott időtartamokkal. A felperes kikötötte, amennyiben az ajánlattevő a hivatkozott 7. a-c) pontban feltüntetett „a szolgáltatás létesítésének minimális technológiai időtartama összesen” időtartamoknál rövidebb időtartamot határoz meg a hivatkozott Ártáblázat vonatkozó mezőiben, úgy ez az ajánlat érvénytelenségét eredményezi. Ezt a figyelmeztetést ismételte meg a felperes a dokumentáció V. fejezet iratminták 3. számú melléklet Ártáblázat utolsó bekezdésében is, azzal hogy az üzembehelyezési határidőket a szerződés hatályba lépésének napjától - a később üzembe helyezendő szolgáltatásoknál, a műszaki követelményeknél külön megadott dátumtól - számított napokban kell megadni.

A felperesi beavatkozó 2007. március 2-ai végleges ajánlatának - a továbbiakban a javított számozást követve - 27. oldalának a) pontjában a mikrohullámú technológiával megvalósuló hozzáférési szakasz létesítésének minimális időtartamát 12 munkanapban jelölte meg. Az ajánlat 43-45. oldalán a digitális adatátviteli szolgáltatás díját tartalmazó táblázat adott soraiban, a Szadán végződő 15 db adatátviteli összeköttetésre vonatkozóan, valamint Budapest, XIII., ... u., ..., ..., ..., ... előfizetői szakaszokra (a továbbiakban: vitatott létesítések) 0 napos üzembe helyezési határidőt adott. Az ajánlata 91-93. oldalai szerint ezeket az előfizetői szakaszokat mikrohullámú technológiával kívánta megvalósítani.

A felperes 2007. március 21-én a felperesi beavatkozótól felvilágosítást kért arról, hogy az ajánlatának 27. oldalán, az a) pontban a mikrohullámú technológiával megvalósuló előfizetői hozzáférési szakaszt alkalmazó szolgáltatás létesítésének minimális technológiai időtartamaként meghatározott 12 munkanap miért áll ellentétben a vitatott létesítések 0 napos üzembe helyezési határidejével. A felperes válaszában a 0 napos üzembehelyezési határidőre azt a magyarázatot adta, hogy mind ..., mind a többi végpont esetében a meglévő mikro-kapcsolat, illetve sáv szélesség bővítésére van szükség, valamint nem szükséges számhordozás végrehajtása ezeken a végpontokon. Előadta továbbá, hogy az összes szolgáltatás létesítésének elindításával kapcsolatosan az ajánlat 40. oldalán leírtaknak megfelelően fog eljárni. Újabb felvilágosítás kérésre 2007. március 30-án azt közölte, hogy az egyes végpontokon már végez szolgáltatást, amelyeknél csak bővítés szükséges a központi konfigurálás és helyszíni szerelési munkálatokhoz. Saját kockázatára az eredményhirdetés napján elindítja a létesítési folyamatokat, amelynek utolsó eleme a helyszíni teljesítés. Ennek időigénye nagyságrendileg négy munkaóra, amely a szerződéskötés napján megvalósítható. Azokon a végpontokon, ahol nem rendelkezik még szolgáltatás nyújtásával mikrokapcsolat útján a bővítés szintén négy munkaóra alatt elvégezhető.

A felperes a felperesi beavatkozó ajánlatát hirdette ki nyertesként, második legkedvezőbb ajánlatot a ... tette, míg a ... ajánlatát érvénytelennek nyilvánította. A döntés ellen a ... élt jogorvoslati kérelemmel, melyben a nyertesként kihirdetett ajánlat érvénytelenségének megállapítását kérte azzal, hogy a felperesi beavatkozó végső ajánlata nem felelt meg a dokumentáció feltételeinek, mert annak Ártáblázati részében olyan létesítési határidőket adott meg, amelyek rövidebbek az üzembe helyezési határidőknél.

Az alperes a D.187/10/2007. számú határozatával a jogorvoslati kérelemnek helyt adott és megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 127. § (2) bekezdésére és 81. § (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontját, ezért a felperessel szemben 3.000.000 forint bírságot szabott ki. Az alperes egybevetette a dokumentáció műszaki követelmények fejezetének II. 2007. február 19-ei módosításának a 7. a-c) pontjait a felperesi beavatkozó végleges ajánlatának 27. oldalán, a szolgáltatás teljesítésének minimális technológiai időtartamára tett, összesen 12 munkanapos vállalással és a vitatott létesítésekre tett 0 napos vállalással, és megállapította, hogy az ajánlattevő nem teljesítette a végleges ajánlattételi dokumentáció III. fejezet műszaki követelmények második módosítása 7. pont utolsó bekezdésében, valamint a 3. számú melléklet (Ártáblázat) utolsó bekezdésében foglalt, az üzembehelyezési határidő összhangjára vonatkozó feltételt. Azaz, a végső ajánlat nem felelt meg a végső ajánlattételi dokumentációs üzembehelyezési határidőkkel kapcsolatos előírásnak, emiatt érvénytelen. Ezt meghaladóan a nyertes 4 órás vállalása a 0 napos határidővel kapcsolatos ajánlati tartalmi elem módosítását jelenti, amely a Kbt. 85. §-a utolsó fordulataiba ütközik. Mivel a nyertes ajánlattevő nem a szerződéskötés időpontjáig, hanem csak annak hatálybalépését követően vállalhatta és vállalta a szolgáltatás megkezdését, a felperes nem fogadhatta volna el a felperesi beavatkozó indokolását arra, hogy az

eredményhirdetés napján elindítja a létesítési folyamatot. A bírság kiszabása körében az alperes a Kbt. 340. § (3) bekezdés e) pontja, a 341. § (3) bekezdése alapján figyelembe vette a beszerzés 240 millió forintos értékét, továbbá a jogsértés súlyát és azt, hogy a felperes érvénytelen ajánlatot hirdetett ki nyertes ajánlatként és a vállalkozási szerződés megkötése miatt reparációra nincs mód.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, abban a határozat megváltoztatását, a kiszabott bírság mellőzését és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy a felperesi beavatkozó ajánlata az egyes végpontok tekintetében vállalt 0 napos üzembe helyezési határidő miatt nem érvénytelen, mert a 12 napos minimális létesítési időtartam kizárólag az újonnan létesítendő szolgáltatási végpontokra vonatkozott. A dokumentáció különbséget tett újonnan létesített, és már meglévő szolgáltatási végpontok között. Az összhang követelménye a „vonatkozó mezőkre”, azaz azokra a mezőkre vonatkozott, ahol a szolgáltatások előfizetői hozzáférési szakaszai újonnan létesítendőek. Ahol szolgáltatási szakaszt a szerződéskötést követően nem kell létesíteni, mert már létezik a szerződéskötés időpontjában, arra nem vonatkozott a minimális technológiai létesítési időtartam, és nem tartozott a vonatkozó mezők közé. A felperesi beavatkozó kizárólag olyan szolgáltatási végpontok tekintetében vállalt 0 napos üzembe helyezési határidőt, ahol a szerződéskötés időpontjában már létező szolgáltatási végpontokkal rendelkezett, vagyis új létesítésre nem volt szükség. Leszögezte, hogy a 12 napos minimális technológiai időtartam kizárólag a távbeszélő szolgáltatási végpontokra vonatkozott tekintettel arra, hogy a 12 napos technológiai időtartam magában foglalja a számhordozás időszükségletét is. A számhordozás a nem távbeszélő szolgáltatás nyújtásához használt végpontokra értelemszerűen nem is vonatkozhat, mert a számhordozás végrehajtására csak a távbeszélő szolgáltatások esetében van szükség. A felperesi beavatkozó 0 napos vállalása pedig nem távbeszélő szolgáltatásra, hanem digitális adatátviteli szolgáltatásokra vonatkozott. A felperesi beavatkozó részéről az előteljesítés akkor lett volna megállapítható, ha a szerződés tárgyát képező szolgáltatás nyújtását kezdte volna meg a szerződéskötést megelőzően, erre azonban a felperesi beavatkozó nem tett ajánlatot, csak a szerződéskötés napján kezdte meg a szolgáltatás nyújtását. Arra pedig, hogy a saját infrastruktúráját fejleszti a felperesnek nincs ráhatása.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Összevetette a végleges ajánlattételi dokumentáció előírásait, annak részelemeit, nevezetesen, a III. fejezet műszaki specifikáció és az Ártáblázat előírásait a felperesi beavatkozó által tett végleges ajánlattal, valamint a felvilágosítás kérésre adott válaszokat. Azt állapította meg, hogy a felperesi beavatkozó a műszaki követelmények második módosítása 2007. február 19-i 7. pont utolsó bekezdésében, valamint a 3. számú melléklet (Ártáblázat utolsó bekezdésében foglalt) és az üzembehelyezési határidők összhangjára vonatkozóan előírt feltételt nem teljesítette. Ezt a felperes maga is megállapította (a 2007. március 26-i felvilágosítás kérés), és azt a felperesi beavatkozó sem vitatta, amikor kijelentette, hogy az Ártáblázatban tett vállalási, illetőleg a dokumentációban tett vállalási határidők egymástól eltérőek. Az

Ártáblázatban a felperesi beavatkozó a mikrohullámú technológiával megvalósuló előfizetői hozzáférési szakasz létesítésének minimális időtartama 1-8-ig terjedő elemeire 0 napos vállalási határidőt tett, míg a végleges ajánlattételi dokumentációban ez 12 munkanap volt. Az ajánlattételi felhívás szerint az Ártáblázatban foglalt ajánlattételi határidőknek összhangban kellett lenniük a specifikáció vonatkozó részével. Az elsőfokú bíróság szerint a tárgyalások befejezésekor, vagyis 2007. február 19. napjával az ajánlati kötöttség beállt, a felperesi beavatkozó kérdésre adott válasza nem módosíthatták volna a végleges ajánlatot. Az összhang hiánya miatt, továbbá a beállt ajánlati kötöttség után módosított ajánlat folytán a felperesi beavatkozó ajánlatát a felperesnek érvénytelennek kellett volna nyilvánítania, ennek hiánya miatt sérültek az alperesi határozatba foglalt Kbt. rendelkezések. A bíróság kiszabása körében az alperes helyesen mérlegelte a Kbt. 340. § (3) bekezdés e) pontjában és a 341. § (3) bekezdésében meghatározott szempontokat, így határozata e vonatkozásban nem volt jogszabálysértő.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése, a bíróság törlése iránt a felperesi beavatkozó terjesztett elő fellebbezést. Költséget igényelt. Arra hivatkozott, hogy a feltett tisztázó kérdésekre adott 2007. március 26-ai, majd március 30-ai válasza a 2007. március 2-án kelt végleges ajánlatát nem módosították. A Kbt. 127. § (2) bekezdésének felhívását követően kifejtette, hogy a 2007. március 30-án kelt kiegészítésben szereplő 4 órás létesítési határidővel a végleges ajánlatába foglalt 0 munkanapos vállalásától nem tért el. A pénzügyi ajánlata részét képező Ártáblázatának 1.2. pontja alatt feltüntetett táblázatban vállalt 0 munkanapot ténylegesen az ajánlati kötöttség 2007. március 5-én történő beálltát követően nem módosította. A tisztázó kérdésekre adott válaszában kizárólag mikrohullámú hozzáféréssel ellátott digitális adathálózati szolgáltatási végpontok létesítésére (és nem szolgáltatás nyújtására) rögzítette a 4 munkaórát azzal, hogy ennyi idő alatt képes a nevezett földrajzi helyeken a végpontok kiépítésére. Ennek - nézete szerint - azért van döntő jelentősége, mert a digitális szolgáltatásokhoz szükséges végpontok esetében nem nyer értelmet a 12 napos vállalási határidő. A 12 napos határidő csak és kizárólag a hangszolgáltatásokkal összefüggő végpontok esetében értelmezhető, ahogy azt a 2007. március 2-án kelt ajánlata tartalmazta is. Ezt a körülményt az elsőfokú bíróság a döntése meghozatala során teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Hivatkozott továbbá az elsőfokú bíróság és az alperes iratellenes megállapításaira. Ilyennek jelölte meg azt, hogy az ajánlati dokumentáció 40. pontjára történő hivatkozás téves, mert az helyesen a felperesi beavatkozó végleges ajánlatának 40. oldalát jelöli. Ez okból az alperes nem a felperesi beavatkozó végleges ajánlatának 40. oldalát, hanem a felperesi ajánlati dokumentáció 40. oldalán foglaltakat vizsgálta. Téves és iratellenes az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítása is, miszerint az ajánlati kötöttség 2007. február 19-én állt be, mert a felperes 2007. február 27-ei végleges ajánlattételi felhívása 2007. március 5-ét jelölte meg végleges ajánlattételi határidőként. Mindezek alapján az ajánlata érvényes volt, a felperesnek nem kellett volna azt a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontja alapján érvénytelenné nyilvánítani.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Határozati megállapításaival egyezően érvelt az alperesi beavatkozó ajánlatának érvénytelenségét illetően. A fellebbezésre kiemelte, hogy a felperes az ajánlatok vizsgálata során nem különítette el a közbeszerzés tárgya szerint a felperesi beavatkozó vállalásait, ezért nem helytálló az a felperesi álláspont, hogy a digitális adatátviteli, az internet hozzáférési, valamint a nagykiterjedésű (WAN) és a helyi (LAN) adathálózati alközponti berendezések üzemeltetéséhez kapcsolódó szolgáltatások köréből kizárólag a hangszolgáltatásokkal kapcsolatosan értelmezhető a 12 napos munkavállalás. Nem tartotta relevánsnak az ajánlati dokumentáció 40. pontjára való hivatkozást, mivel a jogsértés szempontjából ennek csak annyiban volt jelentősége, amennyiben a szolgáltatásra vonatkozó vállalkozási szerződés hatálybalépésével és a szolgáltatás kezdeti határidejével kapcsolatosan tartalmazott rendelkezést. Megjegyezte, hogy a felperesi beavatkozó ajánlata akkor is érvénytelennek minősül, ha kizárólag digitális szolgáltatásokkal érintett újonnan létesítendő végpontok üzembehelyezésére vállalt 0 munkanapos határidőt, mivel ez is ellentétben van a műszaki követelmények II. módosítás 7/a-c) pontjai szerint megajánlott 12 napos vállalással. A felperesi beavatkozó 2007. március 30-ai válasza szerinti 4 órás vállalásával módosította a végleges ajánlatban tett 0 napos vállalását. Az ajánlati kötöttségre vonatkozó helyes határidő szerinte is 2007. március 5-e volt.

A felperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást pontosította, az így megállapított releváns tények alapján, a Kbt. elsőfokú bíróság által is felhívott rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával, az alábbi indokolásbeli kiegészítéssel osztja az elsőfokú bíróságnak a felperesi beavatkozó ajánlatának érvénytelenségét megállapító alperesi határozat jogszerűségéről hozott érdemi döntését:

A felperes tárgyalásos eljárást folytatott le. A választott eljárásfajta fő jellemzője, hogy az ajánlattételi szakaszban nem áll fenn ajánlati kötöttség (Kbt. 127. § (2) bekezdés), az a felek által folytatott tárgyalások befejezésével jön létre. Ez egyben azt is jelenti, hogy a felek szabadon tárgyalnak, mely tárgyalási szabadság egyetlen korlátja, hogy a tárgyalásos eljárás alkalmazásának feltételei fenn kell maradjanak. A felperes végleges ajánlattételi felhívásának 22. pontjában meghatározott ajánlati kötöttség azt jelentette, hogy a felperes a végleges kiíráshoz, a felperesi beavatkozó pedig a végleges ajánlatához kötve van. Ennélfogva a felperesi beavatkozónak a végleges ajánlattételi felhívás és dokumentáció tartalmának megfelelően kellett ajánlatát elkészítenie, következésképpen ezen közbeszerzési iratok alapján kellett vizsgálni és tisztázni az érvénytelenség megállapítását megalapozó tényeket, és eldönteni azt, hogy a felperesi beavatkozó ajánlata megfelelt-e a végleges ajánlattételi felhívás és dokumentáció előírásainak.

A közbeszerzés tárgya olyan szolgáltatás volt, amely több részre tagozódott, egyrészt közcélú, helyhez kötött áramkapcsolt távbeszélő, másrészt digitális adatátviteli, harmadrészt állandó kapcsolatot biztosító Internet hozzáférési szolgáltatás nyújtására. A végleges ajánlattételi felhívás 2-4. pontjai is ilyen megosztásban tartalmazták a nyújtandó szolgáltatással szemben elvárt általános és műszaki követelményeket. Az egyes szolgáltatásokra nézve az ajánlatkérő meghatározta, hogy milyen mennyiségben, hány darab összeköttetéssel, milyen telephelyen, illetőleg hozzáféréssel kell azokat biztosítani. Az összeköttetések üzembe helyezésének szabályozásánál az ajánlatkérő meghatározta az összeköttetések előfizetői hozzáférési pontjait, a végpontokat is. Mindegyik szolgáltatás esetében a műszaki ajánlat tartalmi követelménye volt az előfizetői szakasz biztosítása. E helyen tulajdonított jelentőséget a felperes annak, hogy az előfizetői hozzáférési szakaszt az ajánlattevő saját, meglévő, vagy a szolgáltatáshoz újonnan létesítendő távközlési infrastruktúrájával biztosítja. Az előfizetői szakasz hozzáférést több távközlési technológiával (rézvezető, mikro vagy optika) lehetett kiépíteni. A végleges ajánlattételi felhívás szerint a digitális adatátviteli szolgáltatások a felperes által közölt 29 darab digitális adatátviteli összeköttetés létesítését és biztosítását jelentették. Az ajánlattételi felhívás 7. pontjában a felperes a mikrohullámú technológiával megvalósuló előfizetői hozzáférési szakasz létesítési feladatait nyolc elemre - köztük a számhordozásra és a szolgáltatás üzembe helyezésére - bontotta, melyhez azok időtartamát kellett hozzárendelni. Az egyes feladatok időigényét kellett összesítve az összesen rovatban megadni. Mindebből látható, hogy az újonnan létesítendő szolgáltatás, az újonnan létesítendő távközlési infrastruktúra, a hozzáférési pontok (végpontok) létesítése, az adatátviteli szolgáltatás (összeköttetés) létesítése, a szolgáltatás üzembe helyezése és a szolgáltatás létesítése nem azonos kategóriák.

Az ajánlattételi felhívás 7. pontja nem újonnan létesített hozzáférési szakaszokat, hanem az újonnan megvalósítandó szolgáltatás hozzáférési szakaszainak létesítésével kapcsolatos feladatokat és időtartamokat kérte megadni. A 7/a-c. pont szerinti felosztás nem az egyes szolgáltatási típusokat (azaz távbeszélő, digitális, internet) követte, hanem az alkalmazott technológia szerint differenciált. Az egyes szolgáltatási típusok műszaki és általános jellemzőiből látható, hogy a végleges ajánlattételi felhívás 7. pontja mindhárom ajánlati elemre vonatkoztatandó, az a beszerzés tárgya szerinti összes szolgáltatási típust felölelte. Az ajánlattételi felhívás 7/a. pont alá volt besorolandó a közcélú helyhez kötött távbeszélő szolgáltatás ugyanúgy, mint a digitális, és az internet szolgáltatás előfizetői hozzáférési szakaszának létesítése, ha azokat mikrohullámú technológiával kívánta az ajánlattevő kiépíteni. Tény, hogy a közcélú helyhez kötött távbeszélő szolgáltatás esetében nem az ajánlattevő, hanem jogszabály (a számhordozásról szóló 46/2004.(III.18.) Korm. r.) határozza meg az eljárási határidőt. Így - az ajánlattételi felhívás, a tárgyaló felek által nem kellően egyeztetett tartalmából következően - állt elő az a helyzet, hogyha az ajánlattevő valamely szolgáltatást mikrohullámú technikával kívánt megvalósítani, minimális időtartamként nem ajánlhatott meg egyéb szolgáltatásra létesítendő hozzáférési szakasz esetén sem 12 napnál rövidebb határidőt. Következésképpen a felperesi beavatkozó sem vállalhatott volna 12 napnál rövidebb időtartamot. A felperesi beavatkozó logikus érvekkel

támasztotta alá azt, hogy miért nincs szükség a 12 napos létesítési határidő igénybevételére, azonban az ajánlattételi felhívás 7/a. pontjának összesen rovata - amelynek egyik eleme a számhordozás minimális időtartama volt - kizártta tette, hogy olyan előfizetői hozzáférési szakaszok létesítésekor, ahol az ajánlattevő már rendelkezik hozzáférési szakasszal, amely nem igényli a jogszabályi minimumban meghatározott 12 napos létesítési határidőt, az ajánlattevő a törvényi minimum alatti napi értéket adhasson meg. A felperesi beavatkozó ebből következően az ajánlata 27. oldalán 12 napot rögzített.

A felperes az ajánlattételi felhívás 7. pontjában külön kíváncsianként fogalmazta meg a megfeleltetést az Ártáblázatok vonatkozó mezőivel annak ellenére, hogy „a szolgáltatás létesítésének minimális technológiai időtartama összesen” időtartamnak csak egyik eleme az üzembe helyezési határidő. Az ebből fakadó anomáliát a felek a tárgyalások során nem oldották fel, ennél fogva ilyen tartalommal kellett a végleges ajánlattételi felhívás 7. pontját figyelemben venni. Az is nyilvánvaló, hogy a felperes ezt a összhangot mindhárom, azaz a távbeszélő, a digitális, és az Internet szolgáltatásra vonatkozó Ártáblázatok estében is megkívánta. Ezért abban az esetben, ha az ajánlattevő mikrohullámú technológiával kívánta ezeket a szolgáltatásokat megvalósítani, az Ártáblázatban nem térhetett el a 7/a. pontban megadott minimális technológiai időtartamtól. Ezt erősítette meg az ajánlattételi felhívás 7. pontjának figyelmeztető rendelkezésében a felperes, amelyben - függetlenül a választott szolgáltatási technológiától és attól, hogy az távbeszélő, digitális, vagy Internet szolgáltatás-e, - a szolgáltatás létesítésének minimális technológiai időtartama összesen időtartamnál rövidebb időtartamot nem engedett érvényesen meghatározni az Ártáblázat vonatkozó mezőiben. A felperesi beavatkozó ajánlatával szemben ezt a kifogást lehetett támasztani, azaz nem volt összhang a 7/a. pontban megajánlott 12 napos létesítési határidő és az Ártáblázatok digitális szolgáltatás díja és üzembehelyezési határidőnek egyes rovataiban megadott 0 napos teljesítési határidő között. Az eltérés nyilvánvaló, a vállalt 0 nap rövidebb a 7/a. összesítő rovatában megadott 12 napnál, ez pedig a felperesi beavatkozó ajánlatának érvénytelenségét jelentette. Mindezek alapján a felperesi beavatkozó sikerrel arra nem hivatkozhatott, hogy kizárólag (már létező) mikrohullámú hozzáféréssel ellátott digitális adathálózati szolgáltatási végpontok létesítése (és nem szolgáltatás nyújtása) tekintetében rögzített 0, illetőleg 4 munkaórát, és arra sem, hogy a digitális szolgáltatásokhoz szükséges végpontok esetében nem nyer értelmet a 12 napos vállalási határidő.

Helyesen hivatkozott arra a fellebbező, hogy az ajánlati kötöttség ténylegesen 2007. március 5-ével állt be. Az ajánlattételi felhívás értékelési szempontjai, a 7. pont, és Ártáblázat alapján az az időegység, amiben a létesítési időtartamot meg kellett adni a „nap” volt. A 2007. március 30-ai nyilatkozat szerinti 4 órás vállalás az elvárt időegységre átfordítva 1 napot jelentett, és az ajánlat módosítását eredményezte, melyre az ajánlati kötöttség beállta miatt már nem volt a felperesi beavatkozónak lehetősége. A jogsértés megítélésének szempontjából nincs relevanciája annak, hogy egyes kiépítéseket a felperesi beavatkozó az eredményhirdetést követően elvégezhetett -e.

A felperesi beavatkozó helyesen érvelt azzal is, hogy az alperes határozatában felcserélte az ajánlati dokumentáció 40. oldalát a felperesi beavatkozó ajánlata 40. oldalával, azok tartalmából következő tényállás- és indokolásbeli tévedése az elsőfokú bíróság érdemi döntésének helytállóságát azonban nem érintette, nem jelentett olyan ténybeli tévedést, amely a felperesi beavatkozó ajánlata érvényességének kérdését befolyásolta volna.

A jogsértés megállapítása mellett a bíróság kiszabásának jogszerűségét a felperes kereseti kérelmében nem támadta, ezért az arra vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapítások szükségtelenek voltak.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta. A sikertelenül fellebbező felperesi beavatkozót a Pp. 78. § (1) és (2), valamint a Pp. 79. § (1) bekezdése, valamint Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perkötségének viselésére.

Az illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési illetéket a felperesi beavatkozó viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM r. 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2008. október 29. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, **Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,**

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő